

secundum quas etiam dicuntur, specie-
rum principia ipsa genera sunt. Videntur
autem quidam etiam eorum, qui elemen-
ta etiam ipsum vnum, aut ens, aut ma-
gnum, aut paruum dicunt, tanquam gene-
ribus eis vi. At verò non possibile est v-
troque modo principia dicere. Ratio nan-
que substantiæ, vna: diuersa verò erit, quæ
sit per genera, definitio, & quæ dicit, ex
quibus inficit. Et adhæc, & si quàm maxi-
mè ipsa genera, principia sunt, vtrum pri-
mà generum arbitrandum sit esse princi-
pia, an vltima, quæ de indiuiduis prædi-
cantur? etenim hoc dubitatur. Si enim
quoniam vniuersalia, magis principia
sunt, patet quòd summa generum (hæc en-
nim de omnibus dicuntur) tot sanè prin-
cipia entium erunt, quot prima generum
sunt. Quare & ipsum ens, & ipsum vnum,
principia, & substantiæ erunt: hæc enim
de omnibus maximè entibus dicuntur.
Non est autem possibile, neque ipsum v-
num entium esse genus, neque ipsum ens.
Necessè etenim est vniuersaliusque gene-
ris differentias, & esse, & vnamquamque
vnam esse. Impossibile verò est, aut species
generis de propriis differentiis prædica-
ri, aut genus esse absque suis speciebus.
Quare si vnum, vel ens, genus est, nulla
differentia, nec vnum, nec ens erit. At si
non genera, nec principia erunt: siquidem
genera, principia sunt. Item etiam media
cum differentiis collecta erunt genera
vsque ad indiuidua. Nunc autem quæ-
dam videntur, quædam verò non viden-
tur. Et ad hæc, differentia magis princi-
pia, quàm genera. Si igitur ista etiam prin-
cipia, infinita (vt ita dicam) principia sūt,
& maximè si quis primum genus princi-
pium ponat. At verò & si principalis spe-
cies, magis ipsum vnum est, (vnum au-
tem est, quod indiuisibile est: omne verò
diuisibile, aut secundum quantum, aut se-
cundum speciem: prius autem, quod se-
cundum speciem est: genera autem, mag-
is diuisibilia in species) vnum erit pro-
fectò, quod vltimo prædicatur. Non en-
im est homo genus singularium homi-
num. Item, in quibus prius & posterius
est, non est possibile quod de his dicitur,
aliquid præter hæc esse. Vtputa, si
dualis numerorum est prima, non erit
aliquis numerus præter species numero-
rum. Similiter neque figura præter spe-
cies figuratum. Quòd si non horum, mul-
tò minus aliorum erunt genera præter
species. Horum enim, maximè viden-
tur genera esse. In indiuiduis verò, non est hoc quidem prius, hoc verò posterius.

A τὸ πρῶτον εἶδὼν λαβεῖν, καὶ δ' ἀέρονται τὰ ἐν-
τα, πρῶτον γὰρ εἶδὼν ἀρχὴν τὰ γέννησι. φάνοι-
ται δὲ πῶς καὶ πρῶτον τῶν στοιχείων πρῶτον ὄν-
των τὸ ἐν ἢ τὸ ὄν, ἢ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν, ὡς γέ-
νεσθαι αὐτοῦ τὰ ἑξῆς ἀλλὰ μὴ οὐδὲ ἀμφο-
τέρους γὰρ οἶόν τε λέγειν τὰς ἀρχάς. ὁ μὲν γὰρ
λόγος τὸ οὐσίαις εἶς· ἕτερος δὲ ἔσται ὁ δῆλον πρῶτον
γέννησιν ὁ ὄρεσιμος, καὶ ὁ ἔργον ἐξ ὧν ὄντων ἐκ-
παρχόμενον. πρὸς δὲ τούτοις εἰ καὶ ὅτι μέλι-
ται ἀρχὴ τὰ γέννησι, ποτὲ δὲ νομίζουσι
τὰ πρῶτα τὰ γέννησιν ἀρχάς, ἢ τὰ ἔργα κα-
τηρησόμενα ὅτι πρῶτον ἀτόμων, καὶ γὰρ πῶς ἐξ
ἀμφοτερότητιν. εἰ γὰρ ὅτι τὰ κατὰ τὰ μάλ-
λων ἀρχαί, φανερόν ὅτι τὰ αἰατάτα τὰ γέννησιν.
ταῦτα γὰρ λέγεται καὶ πρῶτον, τοσοῦτοι αὐτῶν
ἔσονται ἀρχαί πρῶτον ὄντων, ὅσα πρῶτα πρῶτα
γέννησιν εἶς ἔσται τὸ, τὸ ἐν καὶ τὸ ἐν, ἀρχαί καὶ εἰσὶν.
C ταῦτα γὰρ καὶ πρῶτον μάλιστα λέγεται ὅτι ὄν-
των οὐχ οἶόν τε ὅτι πρῶτον ὄντων ἐν ἔξ ἧτος, οὐτε
τὸ ἐν, οὐτε τὸ ὄν. ἀναγκη δὲ γὰρ τὰς διαφο-
ράς ἐκείνου γένους καὶ ἐξ ἧς μίαν ἐξ ἐκείνων
ἀδιώτα τὸν ἕτερον ἕτερον ἢ τὰ εἶδη τὰ γέννησιν
πρῶτον οὐκ εἰσὶν διαφορῶν, ἢ τὰ γέννησιν αἰεὶ αὐ-
τῶν εἶδων. ὡς εἰ πρῶτον τὸ ἐν γένους, ἢ τὸ ὄν, οὐδε-
μία διαφορῶν, οὐτε τὸ ὄν, οὐτε τὸ ἐν ἔσται ἀλλὰ
μὴ εἰ μὴ γέννησιν, οὐδὲ ἀρχαί ἔσονται, εἰ πρῶτον
ἀρχαί τὰ γέννησιν καὶ τὰ μεταξὺ συλλεγόμενα
καὶ τὰ διαφορῶν, ἔσται γέννησιν μέγιστη ἢ ἀτό-
μων. καὶ ὅτι τὰ ὑπὸ δοκίμῃ, τὰ δὲ ὑπὸ δοκίμῃ. πρὸς
δὲ τούτοις ἐπιμέλλοντες ἀδιαφοραί ἀρχαί, ἢ τὰ
γέννησιν. εἰ δὲ καὶ αὐτὴ ἀρχαί, ἀπειροί (ὡς εἰπῶν)
ἀρχαί γίνονται ἀλλὰς τε καὶ πῶς τὸ πρῶτον
γέννησιν ἀρχαί πρῶτον, ἀλλὰ μὴ καὶ εἰ μέλλον γὰρ
ἀρχαί εἶδος τὸ ἐν ὄντων, ἐν δὲ τὸ ἀδιαίρετον, ἀ-
διαίρετον δὲ ἀπειρῶν, καὶ τὸ ποσὸν, ἢ καὶ τὸ εἶ-
δος, πρὸς τὸν ὅτι καὶ εἶδος, τὰ γέννησιν ὅτι δια-
μετρεῖται εἰς εἶδη μέλλον, ἐν αὐτῶν ἔργα τὸ εἶν
κατηρησόμενον. οὐ γὰρ ὅτι γέννησιν ἀδιώτατος πρῶτον
πῶς ἀνθρώπων. ἐπὶ ἐν οἷς τὸ πρῶτον καὶ ὁ ὄν-
τερόν ὄντων, αὐτῶν οἶόν τε ὅτι πῶς τούτων εἶναι τε
παρὰ ταῦτα οἶόν τε ὅτι πρῶτον πρῶτον ἀριθμητῶν ἢ
δυνασίου ἔσται πῶς ἀριθμητῶν παρὰ τὰ εἶδη πρῶτον
ἀριθμητῶν ὁμοίως δὲ οὐδὲ γέννησιν παρὰ τὰ
εἶδη πρῶτον γέννησιν. εἰ δὲ μὴ τούτων, γέννησιν
πρῶτον γὰρ ἀλλαν ἔσται τὰ γέννησιν παρὰ τὰ εἶδη.
τούτων γὰρ δοκίμῃ μάλιστα ἐξ ἧς γέννησιν ἐν δὲ τοῖς
ἀπέμοις ἐκ εἶναι τὸ ὑπὸ πρῶτον, τὸ δὲ ὄντερον.

Item,